

Fetele Americii!?

Una, două, trei, patru... o sută, o mie... un colos cu o mie și una de fețe. Un uriaș care, în fiecare seară, stînd la căpătîiul multor copii le spune o mie și una de basme. Fie-cărui povestea care trebuie. De aceea nu întotdeauna povestea care trebuie coincide cu povestea pe care copilul respectiv dorește s-o asculte pentru că îi place, pentru că îi îndulcește somnul, îi înșenează visele. Un colos care „locuiește” între Dumnezeu și lume. Care stăpînește imensul spațiu dintre Dumnezeu și lumea pămînteană. Care se roagă lui Dumnezeu și de care lumea se teme, adresîndu-i

dv. pentru a deveni o democrație puternică. În al doilea rînd, mă aflu aici ca adjunct al ministrului de finanțe, iar în al treilea rînd în calitate de coordonator adjunct al tuturor programelor americane de asistență către Europa centrală și răsăriteană”, în America. Camera Reprezentanților a Congresului american vota o rezoluție trecută și prin Senat prin care condamnă: „resurgența antisemitismului și animozității etnice organizate în România”. Adică? te întrebi și ridici din umeri.

O poveste, două povești. Prima adevărată, a doua inspirată, cu siguranță de dușmanii învederați și înversunați ai României care nu-și arată fețele, care acționează din umbră, reușind să pună piciorul chiar și-n „pragul” Camerei Reprezentanților din S.U.A.

Oricum, sperăm ca, în cunoștință de cauză, în concordanță cu cele văzute și declarate, domnul secretar adjunct al trezoreriei americane care ne-a vizitat și în calitate de reprezentat al poporului american, va face lumină, explicînd cu lux de amănunte celorlalți reprezentanți ai americanilor și președintelui Bush adevărata stare de lucruri din România, „povestea” sa anulînd „povestea” pe care „Camera...” a luat-o, din cine știe ce motive, adevărată.

Pentru că, între Dumnezeu cel de sus și noi cei de pe pămînt colosul trebuie să facă dreptate, să ne dea ceea ce așteptăm de la el, după cum și noi îi dăm ceea ce merită: adică stima și încrederea noastră în discernămintul său de mare putere economică, militară, politică, diplomatică etc., etc. Pentru că, după cum sîntem încă tratați de către cei bogați, avem impresia că ne aflăm într-o poziție geografică deosebit de ciudată, că sîntem undeva într-un spațiu aflat între țările Europei centrale și cele ale Europei răsăritene, țări mereu ajutate să se vindece după îndelungata boală provocată de suferința comunismului.

TRIBUNA

EDITORIALUL ZILEI

felurite rugămînți. Aceasta este America, mai precis S.U.A., superputerea economică, militară, politică, diplomatică etc, etc, etc.

Și pentru că se află între Dumnezeu și noi, pămînteni, America, pe pămînt, în aer, în apă. În fiecare casă, în fiecare țară. Firește, sub alt chip, eu alte intenții, toate derivînd din suprema dorință de a fi recunoscută ca atare, ca o superputeră ce este, ca un uriaș capabil să facă totul, dar absolut totul de la Dumnezeu în jos. Grati-ficînd sau amenințînd, mîngîind sau pămîind, cu ascuțit simț al realității cînd vrea, oarbă și surdă și mută cînd socotește că astfel îi șade bine.

Dacă nu ar fi așa, America nu ar fi ea însăși, colosul de care lumea se teme, pe care de mult nu-l mai adoră ci-l invidiază.

Exemplul cel mai elocvent al stilului ei de a se manifesta este și recentul „clește” în care a prins România. Manifestare ale cărei urmări nu au fost încă descifrate.

Astfel, în timp ce la București, domnul John Robson, secretarul adjunct al trezoreriei S.U.A. declara printre altele: „Mă aflu aici ca reprezentant al președintelui Bush și al poporului american pentru a exprima sprijinul față de schimbările din România și față de eforturile țării

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul GVII,

nr. 435

Joi,

8 august,

1991

4 pagini

3 lei

Un proiect de lege seamănă discordie...

Ceea ce au dorit cu ardoare adversarii actualei puteri — retragerea opoziției din Parlament — iată că nu au făcut-o nici mîngururile, nici demonstrațiile, nici declarațiile și atacurile virulente sau dezvăluirile mai mult sau mai puțin spectaculoase la adresa factorilor puterii. Deși amenințarea cu părăsirea Parlamentului plana de mai multă vreme, momentul care să declanșeze „unda verde” întîr-zia să apară. Și iată că, acesta a fost oferit de Guvern o dată cu înaintarea spre dezbateri și aprobare în cele două camere a proiectului Legii privatizării, proiect mult așteptat de întreaga suflare românească, tergiversat din multe motive, apoi mult lăudat de oamenii Guvernului și înaintat cu mare grabă Parlamentului.

Apreciat de dl. Eugen Dîmărescu ca „o adevărată Constituție economică” și un model de act legislativ în domeniul privatizării, proiectul respectivei legi a tot fost anunțat că ar fi gata încă din luna martie apoi aprilie, mai etc. Însă, abia în 7 iunie legea este prezentată Parlamentului, chiar cu o mare siguranță, din partea executivului, că legea va fi adopta-

(continuare în pag. a III-a)

N. ACHIM

Sibiul nostru cel dintotdeauna
Foto: Andrei BUTA

DIN SUMAR:

Școala Waldorf — o alternativă sau o soluție educațională?

în pagina a II-a

390 de ani de la moartea lui Mihai Viteazul

în pag. a III-a

Nedumeriri

Mă întreb ce s-ar fi făcut societatea românească în miez de vară dacă nu se abătea asupra ei legea privatizării, lung prilej de vorbe și de ipoteze.

Parlamentarii noștri și-ar fi sfîrșit stagiunea absolut plictisitor dacă n-ar fi văzut cum unii din colegii lor își iau jucăriile și pleacă.

Nimeni nu prea înțelege despre ce este vorba și cum „devine cestiunea” unele partidute afirmă îmbufnate că este „de trei ori trădare”, că „unde nu e moral, acolo e corupție și o soțietate fără prințipuri va să zică că nu le are... Acum, la spartul tîrgului, aflăm de prin tabăra liberală că posedă chiar trei proiecte pe această temă... Ce să mai zicem, ar fi fost de ajuns unul singur, dar apărut la timp!

„Regretatul” odios ne băgase în cap că am fi proprietari și beneficiari, dar nu eram nici una, nici alta. Acum ce vom deveni oare? Unii ar fi vrut ca „proprietatea întregului popor”, adică a nimănu, să treacă direct în proprietatea lor. Numai că evenimentele le-au cam luat-o înainte și acum nu le-au rămas decît discursurile. Ca orice român, se gîndesc acum la țărișoara lor, la fericirea ei, la progresul și viitorul ei!

Acum nu mai contează credibilitatea externă, acum sîntem ultra-naționaliști, nu ne vindem țara, dorim ca „tot românul să prospere”...

Iată că și acum, ca și-n vremea lui nenea Iancu, Europa „stă” cu ochii ațîntiți asupra noastră și vrea să vadă din două una: ori să se revizuiască și să nu se schimbe nimic, ori să nu se revizuiască dar să se schimbe în punctele esențiale... Din această dilemă nu pot ieși parlamentarii noștri...

Se pare însă că au ieșit din dilemă și au intrat în vacanță. Sperăm să le priască.

Cit despre noi, muritorii de rînd, nici la toamnă nu vom înțelege altceva din această lege decît că a fost un nou prilej de a asculta cațavenci care nu se tem de intreruperi, dar cînd sînt „cestiuni arzătoare la ordinea zilei” se supără și nu se mai joacă. Mă rog, e bine și așa, că oricum stagiunea teatrală e închisă! De fapt, și cînd era deschisă...

În tot acest timp, profitînd de neatenția noastră și de iuteala lui de mină, partidul tov. Verdeț tace și face. Face sedințe cu față de masă roșie la prezidiu și cu cerințe „modeste”: patrimoniul fostului P.C.R. Ca și cum toți foștii cotizanți s-ar afla acum în partidul cu pricina. Asta da tupeu!

Mă mai întreb tot acum, în plină vară, cum de mîngîștii specialiști în FSN=PCR nu-și dau seama cam unde se află bău-baul.

Ar fi păcat de noi toți să ne dăm seama prea tîrziu!

Ileana STOICA

În paginile 2-3

Calvarul unei familii nevinovate (episodul II)

Profitul—între impozite și reduceri

Trebuie să recunoaștem că publicarea noilor acte normative doar în Monitorul Oficial îngreunează cunoașterea și aplicarea prevederilor acestora de către agenții economici. Și asta pentru că există prea multe reveniri, precizări, modificări, referitoare la aceeași lege. Instruirea agenților economici este așa cum este, iar organele de control nu mai fac nici un fel de muncă preventivă. Așa se face că unii agenți economici nu cunosc avantajele de care pot beneficia în urma practicării unei inițiative autorizate.

În acest context astăzi ne vom opri asupra Legii nr. 12/1991, încercînd să clarificăm câteva aspecte privind impozitul pe profit. Este cunoscut faptul că, potrivit acestei legi, agenții economici au obligația de a plăti la bugetul statului impozitul pe profit, calculat progresiv, în funcție de mărimea unității plătitoare. Mai puțin cunoscute sînt excepțiile pe care le cuprinde în acest sens legea. Potrivit art.

6 din lege beneficiază de scutirea impozitului pe profit organizațiile de nevătăztori și de invalizi, asociațiile persoanelor handicapate și unitățile economice ale acestora, precum și asociațiile de binefacere. Alte unități care angajează persoane handicapate beneficiază de reducere pe impozit proporțional cu ponderea persoanelor respective în totalul angajaților.

Pe perioade diferite de timp (conf. art. 5 din lege) beneficiază de scutiri de impozite unitățile industriale, agricole și de construcții — pe o durată de 5 ani de la înființare; cele din domeniul exploataării și explorării resurselor naturale, din domeniul comunicațiilor și transportului — pentru o perioadă de 3 ani unitățile prestatoare de servicii — pentru 1 an și cele comerciale pentru 6 luni. De reținut că nu beneficiază de aceste scutiri regiile autonome și societățile comerciale cu capital integral de stat. De asemenea, aceste scutiri nu se mai aplică atunci cînd u-

nitățile plătitoare și-au încetat activitatea (din varii motive) înainte de termenul stabilit de lege — dublul pentru care este scutită de impozitul pe profit. În acest caz agentul economic este obligat să vireze la buget impozitul pe profit calculat pentru întreaga perioadă de scutire.

Se mai acordă o reducere de 50 la sută a impozitului pe profit (art. 3) dacă agentul economic întrebunțează profitul pentru dezvoltarea bazei tehnico-materiale sau pentru extinderea activităților, precum și pentru investiții destinate protecției mediului înconjurător.

Potrivit anexei 2 a Legii nr. 12/1991, între cheltuielile care se scad din veniturile încasate în vederea determinării profitului impozabil sînt prevăzute și cheltuielile de protocol, reclamă sau publicitate, prelevările și donațiile umanitare, sponsorizarea acțiunilor culturale, științifice, sportive, conform legii bugetare anuale. (I.V.)

Școala Waldorf - o alternativă sau o soluție educațională?

Această întrebare își va găsi răspunsul pe parcursul celor 9 zile cît durează al doilea Simpozion internațional de pedagogie Waldorf în România. Gazda simpozionului este Casa de Cultură a Sindicatelor Sibiu, iar lucrările acestuia au început încă de marți 6.08.1991. Simpozionul, cu tema „Educația prin cunoașterea ființei umane”, este onorat de prezența unor personalități din Elveția, Germania... și se adresează educatorilor, învățătorilor, profesorilor și studenților, dar în același timp, și publicului larg pentru a-i facilita cunoașterea pedagogiei Waldorf.

La festivitatea de deschidere, alături de ministrul învățămîntului și științei, prof. univ. Gheorghe Ștefan, au luat parte: dl. H.G. Wynnehen, reprezentantul Uniunii

Mondiale a Școlilor Waldorf, conducătorul seminarului Waldorf - București pentru anul 1991-1992, din partea Prefecturii județului Sibiu, dl. subprefect ing. Romeo Trifu, de la Ministerul Învățămîntului și Științei, Ifrim Mircea și Sorin Antohi, consilieri ai ministrului.

În cuvîntul de deschidere domnul H. G. Wynnehen, după ce a mulțumit tuturor celor ce au sprijinit simpozionul a continuat cu o scurtă prezentare a metodei și școlii tip Waldorf, susținînd și argumentînd ideile de individualitate umană, de spiritualitate și dezvoltarea intelectualului s.a. Au mai fost punctate: faza obținerii creativității deplină a spiritului, scopul pedagogiei Waldorf privind cunoașterea părții spiritua-

le a omului, așa cum se manifestă aceasta, nemijlocit, antrenarea părții artistice în complexul pedagogic creativ Waldorf.

Expunerea domnului ministru Gheorghe Ștefan a reliefat ca pozitivă ideea școlii Waldorf, idee de școală alternativă ce a prins deja contur în România. Vorbitorul a menționat că singurul stat european în care această alternativă educațională este strict și direct sprijinită de stat este România. După opinia sa, Școala Waldorf nu este numai o alternativă ci și o soluție educațională pentru impasul în care se află gîndirea educațională din Europa și nu numai de aici. Au fost expuse și problematicile stimulării și exersării talentului nu printr-un mecanism explicit ci printr-o aderență

totală a individualității respective la realitate, aderență obținută printr-o educație bine orientată. A fost subliniat faptul că o individualizare a educației printr-o conectare directă la realitate, trebuie să fie scopul educației. În acest sens, folosirea manifestărilor artistice poate constitui și poate oferi un bun echilibru între o educație imperativă și una care lasă posibilitățile individului să se manifeste nestingerit.

Tot în cadrul festivității de deschidere a luat cuvîntul și dl. subprefect ing. Romeo Trifu ce a transmis „bun venit” invitaților la simpozion. În continuare s-a intrat direct în dezbateri.

Lucrările simpozionului continuă.

Adrian POPESCU

CUT - 700 de ani de la prima atestare documentară

În zilele de 24 și 25 august satul Cut de pe Valea Secașului aniversază 700 de ani de la prima atestare documentară. Vechimea așezării depășește cu mult cele șapte secole de atestare documentară. Recente descoperiri arheologice au scos la lumină tuburi de apeduct din ceramica arsă de origine romană. Cu prilejul festivităților va fi sfințită și noua biserică. Programul manifestării cuprinde, printre altele, o sesiune de comunicări științifice, dezvelirea unor plăci comemorative închinată publiciștilor memorandiști S. Albin și I. Dăianu, o expoziție documentară „Cut-700” și lansarea monografiei „Cut - eșantion de cultură și civilizație tradițională românească”.

Ion Onuc NEMES

Alpinismul sibian tinde spre cele mai înalte vîrfuri din lume!

După ce anul trecut sportivul Costin Voinescu a atins vîrfurile Han-Tengri (6995 m) anul acesta, în lunile iulie-august alpinistii sibieni vor încerca să cucerească vîrfurile din masivele Pamir, Caucaz, Tian-San.

Astfel: Doru Oros se află în masivul Tian San pentru a cuceri vîrfurile Han-Tengri;

Lucian Bogdan este în masivul Pamir încercînd să atingă vîrfurile Lenin și Comunismului (7495 m). În imagine vă prezentăm sportivii: David Adrian, Blăjan Ovidiu, Puiu Constantin, Bogdan Marina care vor încerca să cucerească vîrfurile Elbrus (5633 m).

Asistența medicală încotro? Dreptul la replică

În virtutea dreptului la replică, vizavi de articolul nostru „Asistența medicală încotro? Gratuitatea ca abuz”, dl. Gh. Diaconescu, str. Răhovei nr. 6; bl. 21, ap. 30, ne trimite prompt o scrisoare cu dorința de a i-o publica. Neavînd spațiul necesar ne limităm la o simplă prezentare a ideilor și părerilor exprimate.

Da, asistența medicală n-a fost nicicînd pur și simplu gratuită. Bani pentru sănătate erau „prelevați” la buget din munca populației - din salarii și cotizațiile sindicale.

Cadrele sanitare superioare sau medii au fost școlarizate gratuit, tot „din banii poporului”. De aici decurg și obligațiile pe care le au față de cei care i-au „sponsorizat”. Făcînd asemenea precizări (și altele cu caracter mai tăios) corespondentul nostru se întrebă dacă nu cumva cadrele medicale își supraestimează munca, „care se desfășoară în cabinete medicale luminoase și în halate albe” etc. Sînt avansate și 3 propuneri, din care vom menționa doar două (căci a treia constituie un atac la persoana celor 2 interlocutori citați în articol); medicii și cadrele medicale care vor să se privatizeze să fie obligate să restituie statului cheltuielile făcute cu școlarizarea, proporțional cu timpul nelucrat rămas pînă la pensionare. (Ce ne facem cu celelalte categorii de privatizați?); cadrele medicale care primesc mită sau care nu-și fac datoria față de bolnavi să fie concediate și in-

locuite cu cadre tinere, absolvenți recent, cu restituirea sumelor cheltuite cu școlarizarea, asimilat cu cheltuielile făcute în acest scop în Franța (?!)?

Se vede treaba că, după greva generală a medicilor, discuțiile despre gratuitatea sau non-gratuitatea asistenței medicale îngrijorează (și irită) o parte din populație. Și este normal să fie așa cîtă vreme nivelul de trai a scăzut și continuă să se deterioreze pe zi ce trece.

Vizavi de tema în discuție sînt de reținut cîteva aspecte. În condițiile organizării actuale, așa zis gratuită, nivelul asistenței medicale din țara noastră era și este destul de scăzut, departe de țările dezvoltate economic. Cu bani puțini nu se poate efectua decît o prestație medicală de proastă calitate. Bugetul național, și așa foarte încărcat, nu poate face față situației. Iată de ce Reforma nu poate ocoli acest domeniu important al vieții noastre sociale. Ea este chiar imperios necesară, altfel șansele de ameliorare sînt aproape nule. Și reformă va fi, cu siguranță. Cum va arăta ea rămîne de văzut. Sperăm ca cei ce ne conduc și guvernează să țină cont de necesitățile de protecție socială a populației. De fapt, o reformă judicioasă gîndită și aplicată trebuie să conducă la creșterea nivelului de protecție (securitate) socială și nu invers.

(Ion S.)

Ajutoare pentru Moldova

În scopul ajutorării sinistratilor din Moldova, Asociația Foștilor Deținuți Politici - Filiala jud. Sibiu - face un călduros apel la membrii care au beneficiat de aplicarea Decretului-Lege nr. 118/1990, a depune sume de bani, îmbrăcăminte sau obiecte de uz casnic, la sediul acesteia din str. Tribunei nr. 11 - Sibiu.

Program de lucru: miercuri și joi, orele 13-17.

Comitetul

Anunț

Comisia județeană pentru aplicarea Decretului-Lege nr. 118/1990 și a Legii nr. 38/1990, face cunoscut foștilor prizonieri de război în U.R.S.S. ale căror dosare nu au fost soluționate din cauza lipsei de certificate de la U.M. 02405 Pitești, să se prezinte cu livretele militare și buletinele de identitate la sediul Asociației Foștilor Deținuți Politici din str. Tribunei nr. 11, în zilele de miercuri și joi între orele 13 și 17, în vederea întocmirii lor.

Comisia

Calvarul unei familii nevinovate... (II)

— De ce nu v-ați însoțit d-le Chirca, soția la spital, cum era absolut firesc? Ce s-a întimplat cu dv.? Dar cu băiețelul dv.?

— Așa ar fi trebuit, dar pe mine m-au luat „revoluționarii” și m-au dus, sub escortă înarmată, la U.M. 01205, de pe Calea Cisnădiei, acea bază de reparații auto. Cei care m-au luat, presupun că erau din acel „filtru”, dar erau îmbrăcați civil. M-au percheziționat; n-au găsit, însă, nimic asupra mea; presupun, că arme căutau, sau ceva compromițător, care să le confirme bănuiala că eram un „terrorist”... La unitatea respectivă m-au dus sus, într-o cameră, unde mi s-a acordat primul ajutor, cosîndu-mi-se și rana de pe spate. Apoi, deși arătam jalnic și nu mă simțeam bine, m-au băgat la arest... Am înțeles că provizoriu, pînă clarifică ei situația. Dar, efectiv, n-a stat de vorbă cu mine nimeni, oa să deduc, într-un fel sau altul, că doresc, într-adevăr, să clarific situația... M-au băgat într-o celulă, unde mai erau trei chipuri jalnice. Cred că erau ceva infractori recidiviști, pentru că erau tunși, dar nu știu în ce împrejurări au ajuns acolo... Să fi avut în jurul a 30 de ani; mi s-a părut că au niște fizionomii hidoase, care m-au înfricoșat și mai tare; parcă erau de pe alte tărîmuri... Mă simțeam groaznic, parcă trecusem deja pe lumea cealaltă... Am început să bat cu pumnii în ușa carcerii, ca să m-audă, să le spun să-mi dea drumul, că n-am făcut nimic rău... Dar militarii mi-au strigat de dincolo: „Stai liniștit, că deschidem foc și te ciurim prin ușă”. Eu băteam în continuare; fețele hidoase m-au pus jos, lîngă ei... Așa am stat vreo 3 ceasuri, în întuneric, încîlțigat de durerea rănilor și de teama din suflet... Mi-am dat seama că sînt într-o debusoladă psihică extraordinară. În fața ochilor apăreau, stăruitor, obsedant și dureros, chipurile livide și înșingurate ale copilului și soției mele...

— Pînă cînd v-au ținut în starea asta, care, bănuiesc, era la limita cu nebunia?

— În cursul nopții - era 24 spre 25 decembrie, poate era ora 11, poate era ora 12, nu știu exact - a venit o mașină blindată, mare. Ne-au scos pe toți din celulă, ne-au pus în genunchi și ne-au legat mîinile... Am fost urcați în mașină și ne-au dus la celebrul „bazin”, de la U.M. 01512... Ne-au mai făcut o percheziție la intrarea în bazin și ne-au întrebant pe fiecare ce-am făcut. Le-am spus: „Eu n-am făcut nimic. Ați tras în mine, nu mă întrebați ce-am făcut, că n-am făcut nimic”. Unul dintre cei care ne-a însoțit de la U.M. 01205 le-a spus militarilor de la „bazin” că „n-a oprit la un „filtru”, așa că băgați-l aici, ca să fie cercetat, anchetat”. În „bazin”, erau mulți oameni, poate o sută, poate două-trei, nu pot să știu exact, dar erau mulți civili, cadre de miliție, ofițeri de securitate, după cum am aflat mai apoi, militari în termen de la miliție... Unii erau așezați pe niște covoare persiene rulate... Totul era jalnic. Mulți erau răniți, bătuiți, cu răni pe ei, cu sîngele închegat în cruste groase... Era frig; n-aveam apă, n-aveam mîncare... De fapt, în momentele alea, mie nu-mi ardea nici de mîncare, nici de apă... Mereu și mereu chipurile sîngerinde ale băiatului și soției îmi apăreau în ochi... Pierdusem noțiunea timpului; nu mai știam de-î zi sau noapte; numai rafalele de mitralieră îmi mai semnalau că, totuși, încă mai trăiesc... Și militarii, care stăteau în jurul bazinului, cu armele automate ațintite mereu asupra noastră, manevrîndu-le închizătoarele la cea mai mică mișcare pe care o făcea careva, fie și numai doar dacă-și schimbau poziția trupului istovit, de pe-o rană pe alta... Ieșeam la WC pe rînd, însoții de militari, care ne mîneau din spate cu armele lor...

— Se știe, începuse deja anchetarea unora din „bazin”. Pe dv. nu v-au anchetat atunci?

— Au trecut așa vreo 2-3 zile, fără mîncare, fără apă și fără să ia cineva legătura cu noi. Abia în a patra zi, cred, am fost luat, dus pe soară la etajul unei clădiri, unde era un procuror. Cred că aveai grad de maior, că era procuror militar. Nu știu cît a înțeles și ce a înțeles din ceea ce i-am spus, pentru că de la șocul psihic pe care l-am făcut,

10,00
10,10 €
lei. 10,20
ta școlă
per Ch
Desene
13,10 Or
14,00
14,10 Oa
gă noi.
magazin.
premieră
Medicina
16,00 €
linabi st
Muzica
17,00 \$t.
Patria.
ții rutier
porter
tura în
Desene
Actualită
Sport. 2
economic
serial:
22,15 În
nii. Par
ce. 23,00
23,15
0,00
din prof

SIBIU
„Orașul
orele 9:
15:45; 1
Arta:
profesor
te” orele
13:30;
19:30.
Tinere
politistu
16: 18:
MEDI
gresul:
nionistu
11: 13:15
și 20
Centra
și indie
orele 11
CISNA
politistu
17; 19:3

Simbă
a.c. înc
natul d
rugby,
92. Ech
biu va
ren pro
ția bucu
vița Ro
mil Sir
tos” și
băreț
spus c
niți și
că vom
dea vor
În et
re (17
CSM-ul
Dinamo
după c
natul s
pînă în
noi, la
Deci,
ora 10,
iubim r
rugbiști.
tîlni în
Iar dac
Bolta R

Sotie
Mierc
gust a.c
Casa de
Sindicat
biu va
Teatrul
din Sate
prezintă
de reze
de Ray
regia
Ioan și
Marie.
Bilet
la Agc
cultură.

390 de ani de la moartea lui Mihai Viteazul Cea din urmă victorie a strălucitului voievod

Imperiul habsburgic, Imperiul otoman și Polonia s-au manifestat cu ostilitate față de unificarea politică a celor trei Țări Române, înfăptuită de Mihai Viteazul la 1599-1600. În ce privește, bunăoară, Transilvania, un domn de aceeași lege cu imensa majoritate a locuitorilor țării și care începuse să facă pentru năpăstuiții români atîta cît i-a îngăduit timpul scurt, dar mai ales împrejurările, era periculos și pentru habsburgi, care rîvneau acest întins și binecuvîntat teritoriu românesc, dar și pentru nobilimea maghiară, care ținea cu dinții de privilegiile ei pe seama așupririi crunte a românilor. Stăpînirea lui Mihai putea, în perspectivă, să răstoarne structurile Principatului. Planurile habsburgilor și polonilor erau de a întemeia, fiecare pentru sine, un sistem politic și militar în spațiul carpato-danubian, iar turcii voiau să-și restaureze dominația în regiune.

Explicabil de ce imperialii n-au dat lui Mihai o încuviințare expresă pentru campania sa în Ardeal, n-au aprobat-o nici, pe cea din Moldova. Și nici nu l-au recunoscut domn al Transilvaniei. S-a ajuns pînă acolo ca un general imperial, George Basta, să sprijine revolta nobiliară împotriva unui aliat al imperiului și să pretindă „legal” tronul Transilvaniei.

După înfrîngerea de la Mirăslău, apoi pierderea Moldovei și Țării Românești, în care intraseră polonii cu domni noi, Mihai e nevoit să ia drumul Vienei, pentru a contracara campania defăimătorilor și pentru a-i cere

lui Rudolf al II-lea să-și respecte angajamentele în războiul antiotoman. A fost ascultat numai cînd în Transilvania a avut loc o nouă insurecție nobiliară, care readuce pe Sigismund Bathory. Subit, Mihai devine singura soluție pentru rezolvarea „problemei ardelenice”; împăratul mediază pentru împăcarea dintre el și Basta, cu care trebuia să readucă Transilvania la ascultare. Viteazul domn nu înțelege însă să renunțe la marile lui planuri; în legăturile cu boierii săi se întitulează „principe ereditat” al Țării Românești, „gubernator și domn al Transilvaniei și Moldovei”, hotărît fiind să reia acțiunea de unificare politică.

Din Ardeal îi veneau vești că se recrutează oameni pentru viitoarea sa armată, semn că era așteptat, iar în Țara Românească partida Buzestilor răstoarnă regimul „moldovenesc” și „polonez” al lui Simion Movilă. Știrii bune, deci, pentru voievod. Trebuia însă, mai întii, să fie înlăturat din Transilvania S. Bathory. În 3 august 1601 la Guruslău, armatele reunite ale lui Mihai și Basta — voievodului revenindu-i marele merit — au obținut o victorie decisivă, drumul spre stăpînirea Transilvaniei fiind deschis. Se întrezărea revenirea anilor 1599-1600. Mihai avea din nou forța militară capabilă să transpună în faptă planurile sale.

Soluția pentru înlăturarea acestei piedici din calea stăpînirii habsburgice asupra țărilor române a fost găsită rapid — asasinatul. Din ordinul lui Basta, în zorii zilei de 9 august 1601, unul din

cei mai mari generali, și oameni de stat ai Europei de atunci a fost ucis măselește, prin surprindere de un detașament de mercenari în cortul său de pe Cîmpia Turzii. „Și căzu trupul lui frumos ca un copaciu, pentru că nu știuse, nici să împrilejise sabia lui cea iute în mina lui cea vitează” — spune cronicarul.

Minciunile justificative, și anume că Mihai s-ar fi înteles cu Poarta, erau de mult pregătite. În realitate, mișcarea asasinatului a fost rezultatul înțelegerii la care ajunsese nobilimea din această parte a Europei, pentru că Mihai i-ar fi primejduit interesele politice, precum au intrat în joc și interesele de stat ale marilor puteri.

Răsunetul european al victoriilor românești în războiul antiotoman din pragul veacurilor XVI-XVII a fost cu totul remarcabil, ca și interesul pentru personalitatea excepțională a voievodului român.

Iar pentru noi, românii, marile fapte de arme săvîrșite de oștenii lui Mihai Viteazul, marea înfăptuire politică a strălucitului voievod, a însemnat transformarea conștiinței unității de neam și de limbă într-o idee militantă și activă — ideea unității statale a poporului român și a necesității redobîndirii independenței.

„După 1600 nici un român n-a mai putut gîndi unirea fără uriașa lui personalitate, fără paloșul sau securea lui, ridicată spre cerul dreptății, fără chipul lui, de o curată și desăvîrșită poezie tragică”. (N. Iorga). Mărețea umbră a lui Mihai veghează peste veacuri.

Mihai RACOVITAN

Un proiect de lege seamănă discordie...

(urmăre din pag. 1)

tă fără probleme și fără prea mari modificări (dl. Adrian Severin s-ar fi exprimat că „în sală ar trebui să se audă doar fișitul mâinilor care votează articol după articol”). Dar, odată făcut public, proiectul Legii privatizării a stîrnit numeroase critici ale unor economiști, oameni politici sau sindicate.

Deși Guvernul solicitase procedura de urgență pentru discutarea proiectului, cele două camere resping cererea, astfel că abia în 11 iulie și, respectiv 15 iulie, după ce a fost analizat în comisiile speciale, acesta intră în dezbaterile Senatului și a Camerei Deputaților. În 16 iulie, cînd ajunge pe „ordinea de zi” a ședinței Senatului, primul eare critică vehement legea este chiar dl. Alexandru Birlădeanu. Ce a urmat se cunoaște: a doua zi, în Camera Deputaților, opoziția se retrage de la discuții; același lucru se întimplă în 18 iulie și în Senat. Situația în cele două camere devine încordată: va fi adoptată o lege de o asemenea importanță fără contribuția opoziției? Lucrul este perfect posibil, avînd în vedere majoritatea parlamentară F.S.W., ca și atitudinea — surpriză! — a W.D.M.R., care nu se alătură aliaților săi din opoziție.

Mai rămîne însă o soluție: concilierea președintelui. În 19 iulie, dl. Ion Iliescu încearcă medierea între executiv, majoritatea parlamentară și opoziție, pronunțîndu-se pentru „reanalizarea problemelor esențiale divergente”, căutîndu-se o formulă de „dezamorsare a acestui blocaj”. Două zile mai tîrziu, însă, într-o intervenție televizată, dl. Petre Roman se pronunță pentru continuarea discuțiilor proiectului elaborat sub auspiciile guvernului său. Ceea ce se și întimplă, în 22 iulie reluîndu-se discuțiile în Parlament, iar opoziția se retrage definitiv. Medierea inițiată de președinte a rămas, astfel, fără nici un rezultat.

Desigur, fiecare dintre principalele partide de opoziție — ca și celelalte care, total sau parțial (M.E.R.), s-au retras din Parlament — și-a expus,

mai mult sau mai puțin clar, motivele. Se speră, însă, după cum declara la o conferință de presă un parlamentar P.N.L., că „în momentul cînd această lege va fi votată, ea nu va avea autoritatea morală pe care o presupunea”.

Cele mai solide argumente — și pentru faptul că nu au culori politice, ni se par însă a fi cele ale A.G.E.R. (Asociației Generale a Economistilor din România) — aceasta dezmințind că ar fi dat girul unui asemenea proiect, căruia îi aduce serioase critici —, cît și ale unor economiști de renume din țară, care au declarat că nu au fost în nici un fel consultați. Iar asigurarea dl. prim-ministru că proiectul, atît de controversat a fost elaborat cu consultarea unor „prestigioși” experți străini, a fost imediat amendată prin dezvăluiri pline de surprize făcute de cotidianele „România liberă” și „Adevărul”. Astfel, principalul ziar de opoziție scrie despre legăturile firmei „Coopers & Lybrand”, plătită de Guvern cu 1 milion de dolari pentru elaborarea Legii privatizării în România, cu vechile structuri ale Securității (dl. Adrian Severin respinge însă asemenea acuzații, precizînd că este la mijloc o confuzie: firma cu care a lucrat Guvernul este din S.U.A., pe cînd cea despre care scrie ziarul este din Marea Britanie). „Adevărul” nu mai face nici o confuzie. Comentează un articol apărut în „Financial Times” despre motivele care au obligat firma „Coopers & Lybrand” din S.U.A. să demisioneze în urma unei expertize contabile eronate făcute la cererea Grupului de producție și echipamente T.G.I., care o angajase pentru asemenea expertize. Deci, C & L, fiind o firmă de experți contabili, după ce a aranjat „afacerea” cu Guvernul nostru, a făcut un subcontract cu o altă firmă — Shearman & Sterling — care este de fapt autoarea proiectului de lege.

În rest, proiectul Legii privatizării a fost aprobat articol cu articol în Parlament. Cît va diferi legea de proiect, vom vedea în curînd; dacă ea va fi promulgată de Președintele României...

În atenția ofițerilor veterani de război

Conform ordinului M.Ap.N nr. O.G. 28/1990, ofițerii veterani de război care doresc a purta uniformă militară la anumite zile festive, sînt in-

formați la Casa Armatei Sibiu în fiecare marți și vineri, pînă la 30 august 1991, pentru informații.

COMITETUL

Aici, în acest pămînt, dorm somnul lor de veci eroii noștri, cei care au luptat sub sceptrul marelui Voievod, unul din cei mai de seamă pe care i-a avut țara: Mihai Viteazul, întiiul întemeietor al Unirii tuturor românilor

cînd s-a tras asupra mașinii, omorîndu-mi copilul, rîndu-mi soția însărcinată și pe mine, aveam momente cînd deliram, ca-ntr-un fel de început de nebunie... Știam că băiatul meu este mort, dar nu mai știam nimic de soție... Mă tot întrebam dacă a pierdut sau nu sarcina — deci, dacă mi-am pierdut sau nu și pe cel de al doilea copil — ori mai rău, a murit, o dată cu el, și soția... La procuror, știu că momentele de luciditate și cele de delir alternau... Probabil, pînă la urmă, tot nu s-a făcut lumină în „cazul” meu, de vreme ce-am fost dus înapoi, la „bazin”... Cred că am mai stat o zi acolo. Știu exact că aveam momente cînd eram pe toată lumea din „bazinul” ăla... Știu că am sărit la cineva și l-am lovit... Mi-au pus cătușe, probabil ca să nu devin mai agresiv, mai violent... Au strîns tare cătușele, care mi-au învințit mîinile și care se strîngeau și intrau în carne, la fiecare mișcare... Cu toate acestea, știu că mai fugeam prin bazin după unii și că i-am amenințat pe militarii ăia care mă chinuiau... Vroiam, efectiv, să aflu ceva, orice despre soția mea, despre copilul ce mi-a fost ucis, despre copilul care nu mi se născuse, sau care nu se va mai naște niciodată — gîndeam atunci. În momentele de luciditate, știu că le ceream, insistent, să-mi spună unde-i soția, ce s-a întimplat cu ea, cu băiatul lăsat ucis în mașină... Doar trecuseră cîteva zile; nu se putea să nu se știe nimic de ei de părinții mei care, probabil, mă căutau, ne căutau... Mi-au pus din nou cătușele... Nu le-am mai putut suporta, și-am încercat să le rup, dar mi-au rupt mîinile... Uitați, cum au rămas urmele și ce urît s-au vindecat!

— Am înțeles că, de la „bazin”, ați fost dus la Spitalul de Psihiatrie. Pentru un consult de rutină, dispus de procuror, sau pentru o internare și un tratament adecvat stării dv. de sănătate din acele zile?

— Am înțeles că, la data de 28 decembrie, am fost dus la Spitalul de Psihiatrie. Probabil, cei de la „bazin” și procurorul și-au dat seama că starea mea psihică nu-i bună deloc. Am fost internat cu diagnosticul „Reacție comportamentală de situație”. Surorile medicale îmi erau ostile, dar mai ales doi brancardieri, care mă amenințau tot timpul; m-au legat de pat. Cred că mi s-au făcut acele „șocuri electrice”, ceva gen „cămașă de forță”... Ceea ce pot să realizez eu este că eram legat de mîini

c-o țesătură, ca un cearșaf alb, prin care aveam senzația că trecea un curent electric... Și palmele mele țineau bara metalică de la capul patului, avînd senzația că totul se scurge prin palme în metalul respectiv... O energie, o forță nevăzută mă împiedica, parcă, să-mi smulg palmele din încheștarea lor cu bara metalică... Am socotit că abia după 4-5 zile am început să realizez, să discern ce se întimplă cu mine, deși amintirea, încă foarte proaspătă, a atentatului asupra familiei mele, îmi obtura și-mi „boicota” bunele gânduri și intenții de surmontare psihică... Într-una din zile a venit tata. Și-am plîns, luîndu-ne în brațe și-nțrebînd dacă mai trăiește... dacă mai trăiesc mama, sora... ce-i cu nevastă-mea, ce-i cu băiețelul... Mi-a spus că soția-i la spital și-i mai bine. De băiețel, mi-a spus că l-au înmormîntat... Aș fi vrut să fiu la înmormîntarea copilului meu — ucis de ei —, cum este firesc... Mi-amintesc că am pomenit de această dorință și în spital, dar niște brancardieri m-au bătut de m-au snopit, cu niște cozi de mătură... Era într-o seară... Mi-au învințit spatele și șezutul; și-acum se mai văd urmele și parcă, uneori, mai simt cozile de mătură cum îmi plînesc pielea... Ziceau să le dau lor microfonul pe care-l am în ceas... Să le spun cum se reglează ceasul și microfonul din ceas... Avusesem un ceas, cînd m-au dus la „bazin”, cu care am ajuns la spital, dar, la internare, cînd mi s-a completat fișa, mi-au luat tot ce aveam la mine... Am primit o pijama, am făcut o baie... Luasem rîie, de pe covoarele de la „bazin”, dar m-am tratat abia cînd, m-au externat... Tot timpul aveam impresia că trăiesc un coșmar, dar și că trăiesc efectiv... Mi s-au făcut multe injecții... Încet, încet am început să-mi regăsesc mințile, să raționez din nou... Îi spuseseam tatii că m-au bătut brancardierii cu cozile de mătură. Cred că s-a dus și s-a plîns doctorului... Mai erau internate acolo cadre de miliție... Cred că le era milă de mine, pentru că încercau să-i împiedice pe brancardierii ăia fără minte să mă mai bată; îi auzeam, printre lovituri, spunînd: „Vă rog, nu mai dați în el! Ce rău v-a făcut? Nu mai dați în el!” Am fost luat și dus într-un izolatoar, unde am stat vreo 2-3 zile, sub pază. (va urma).

A consemnat Lucian JIMAN

zervă

au-
10.30
ur.
lin. Si-
trupa
Nord
e, care
„Soție
comedie
ey, în
Cristian
nografia
rghiade.
găsesc
asei de

Aurie

VIII
campion
A de
1991/
S.M. Si-
pe te-
forma-
nă
Prof. E-
„secre-
vor-
ne-a
„Ve-
„Da-
ce ve-
veni!
următoa-
I (a.c.)
ca cu
acurești
campion-
trerupe
Ca la
il
la
pe care
al și pe
vom în-
Aurie.
tem, la

Mark
ele 14;
Pro-
cul ghi-
orele
0; 17,45

„Mark
ele 11;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

„Pacea:
nto,
; 13,30;
0.
omnului
dragos-
; 11,30;
17,30;

LA FOFELDEA

Comemorarea lui August T. Laurean

În aceste zile, oficialitățile comunei Nocrich, în colaborare cu factori culturali județeni pregătesc festivitatea prilejuită de comemorarea vieții și activității marelui lingvist și istoric român AUGUST-TREBONIU LAUREAN, născut în satul Fofeldea în anul 1810, de la moartea căruia se împlinesc 110 ani.

Fost prof. univ. la București, academicianul A. T. Laurean a participat activ la Revoluția de la 1848 din Țara Românească și Transilvania.

Fiii satului Fofeldea sînt invitați a lua parte la această comemorare, duminică 18 august a.c. ora 10, în cadrul căreia va avea loc și ceremonia sfințirii monumentului ridicat în memoria marelui filolog și istoric român.

Lucian JIMAN

A început zidirea Bisericii „Înălțarea Domnului”

În aceste zile în cartierul Hipodrom III din municipiul Sibiu (intersecția B-dul Mihai Viteazul cu str. Nicolae Iorga) au început lucrările de zidire a Bisericii „Înălțarea Domnului”. Noul locaș de cult pentru credincioșii de rit ortodox va avea o lungime de 44 m și o lățime de 12 m suprafață utilă, fără absidă. Proiectul noii Biserici este semnat de arhitectul D. Easchescu. Din păcate, la fața locului, am asistat la un prim conflict între constructor S.C. „Construcții” (fost IACM) și Inspectoratul General pentru Calitate în Construcții (inginerii Gheorghe Dumitru și Ilie Trifu) vizavi de nerespectarea de către executant a proiectului și tehnologiei de execuție a fundației. Sperăm că lucrurile vor intra pe făgașul normal, iar Biserica „Înălțarea Domnului” se va zidi trainic, pentru eternitate.

(D. MANITIU)

Un abuz?

Ne-a vizitat la redacție doamna C. rmen Bădilă, directoroarea Societății Comerciale Săliște — Bilea Turism, mîhnită și revoltată de abuzul comis de conducerea Societății Comerciale „Cibinul” Sibiu. Despre ce este vorba: „Începînd de vineri, 2 august a.c., din dispoziția domnului Alexe, directorul societății „Cibinul”, stația-mamă, plasată la hotelul Bulevard, prin care se ținea legătura cu toate cabanele montane, a fost decuplată. Astfel orice comunicare cu acestea a devenit imposibilă. Societatea noastră — ne spunea doamna Bădilă — se consideră proprietară de drept a acestor stații. Între-

ruperea abuzivă a legăturii de comunicare între societatea noastră și cabanele de creastă este — prin consecințele sale — un gest iresponsabil. Pentru că astfel este perturbată nu numai activitatea noastră, ci și a Salvamontului. Vă dați seama că în cazul unor accidente — și cite nu se pot întîmpla la munte? — neexistînd mijloace de comunicare, nu se poate interveni în timp util”.

Contactîndu-l pe dl. director Alexe în legătură cu situația creată, domnului ne-a spus: „Cînd am semnat protocolul, cu ocazia scîndării, SGA Săliște — Bilea s-a obligat să ne plătească suma de

În această primăvară celebra actriță italiană Sophia Loren a primit ca o unanimă recunoaștere a ceea ce a însemnat în cinematografia mondială, premiile „Cesar” (la Paris) și „Oscar” (la Hollywood) pentru întreaga ei creație cinematografică. Actrița se apropie de 60 de ani și bineînțeles că a fost mîgălită de onorurile ce i s-au acordat, pentru că una este să îți se ridice statuie după ce ai trecut în lumea celor drepte și alta să-ți vezi statuia așezată în piața mare a orașului. Dar asaltată de gazetari și întrebată dacă acestea sînt cele mai frumoase momente din viața sa, Sophia Loren a spus: „Aveam 34 de ani cînd l-am născut pe Carlo junior și aproape 40 cînd l-am avut pe Eduardo. Acestea au fost cele mai importante evenimente pentru mine. Iar acum, cînd unul are 22 de ani, iar celălalt 18, tot ce mă interesează este viitorul lor.

De ce am început cu această... pildă? Pentru a le aminti multora dintre cei care acum luptă pentru fotolii „cu ghearele și cu dinții” că totul este efemer — glorie, frumusețe, bogăție — cu o excep-

Cu urechile pîlnie...

ție: ceea ce ai făcut și faci pentru ceilalți. Spre exemplu, peste 50 de ani nimeni n-o să mai știe cine a fost prefect în 1991 dacă acesta nu-și va lega numele de ceva durabil pentru Sibiu și pentru locuitorii acestuia.

Peste 100 de ani nimeni nu va mai ști de toți decanii, prodecanii, rectorii și prorectorii care se cațără astăzi unul în circa altuia pentru a ajunge cît mai sus, dacă aceștia nu vor pune pe baze trainice o Universitate cu renume în Europa...

Iar exemplele ar putea continua la nivel micro ori macro. Desigur, poți rămîne în istorie, ca Hitler, sau ca Stalin sau ca acest dement contemporan numit Saddam Hussein, sau ca... Gelu Voican Voiculescu. Dar una este să rămii ca o pată de ulei pe suprafața apei, ca o arsură de țigară pe pieptii cămășii și alta să fii o rază de lumină, de căldură, de speranță pentru cei de lingă tine.

Sophia Loren va rămîne în istoria cinematografului mondial, dar pentru ea „datele sacre” ale existenței rămîn: 9 aprilie 1966 — ziua căsătoriei cu Carlo Ponti, 9 decembrie 1968 — ziua nasterii lui Carlo junior și 8 ianuarie 1973 — cînd s-a născut Eduardo...

Faceți urechile pîlnie și ochii oglinzi retrovizoare, domnilor politicieni, pînă mai puteți alege calea dreptății și-a cinstei! (n.i.d.)

2 600 000 lei cu dobinzile respective în două etape — o parte pînă la 30 V, cealaltă pînă la 20. VII. Nici pînă acum suma nu ne-a fost virată. În plus, deși noi nu folosim aceste stații, plătim abonamentul, care nu-i mic deloc. Pentru a-i forța să vină să se achite de obligații, am recurs la această măsură extremă”.

Sigur, și dl. Alexe are dreptate. Dar — și aceasta ni se pare esențial și grav — din disputa dintre cele două societăți, cei care au de suferit sînt... clienții.

Opinia noastră — care se vrea obiectivă — este că stațiile trebuie repuse în funcțiune iar problemele litigioase dintre cele două societăți trebuie rezolvate (dacă altfel nu se poate) prin justiție.

(n.i.d.)

ROMSILVA S. A. SIBIU

ANUNȚĂ SCOATEREA LA LICITAȚIE a unor mijloace fixe casate, după cum urmează:

în 12 august 1991:

Ocolul Silvic Agnita, telefon 925/1 03 85

Ocolul silvic Arpaș, telefon 108 Arpaș

Ocolul silvic Avrig, telefon 5 03 44

Ocolul silvic Dumbrăveni, telefon 928/6 55 54

Ocolul silvic Mediaș, telefon 928/1 18 92

în 13 august 1991:

Ocolul silvic Săliște, telefon Săliște 101

Ocolul silvic Sibiu, telefon 2 11 70

Ocolul silvic Tălmăciu, telefon 5 55 14

Ocolul silvic VI. Cibinului, telefon 2 11 70

Ocolul silvic VI. Sadului, telefon 5 53 50

Listele complete se pot consulta la telefoanele menționate mai sus. (1039)

Azi vi se prezintă:

Societatea Comercială

„LAMDRO” S. A. Drobeta Tr. Severin

● Adresa: Bulevardul „Porțile de Fier” nr. 2, cod 1500 — Drobeta Turnu Severin, județul Mehedinți;

● Telefon: 978/1 77 96 sau 1 47 89;

● Cod Sirues: 113914, Telex: 42279, Fax: 978/122298;

● Cont: 3015500101 = B.C. Suc. Mehedintzi;

● Capital social: 964,4 milioane lei;

● Obiectul activității: Fabricarea și comercializarea produselor laminate la cald din oțel — profile Ø 20–40 mm, oțel beton lis și periodic pentru construcții Ø 20–36 mm, oțel lat 50,60 × 8–10 mm.

● Reprezentanți: — director general: ing. Cătănescu Ștefan — director economic, ec. Burducea Marian;

● Vechea denumire: Întreprinderea Metalurgică Drobeta Turnu Severin.

● OFERTA NOASTRĂ ASIGURĂ CEREREA DUMNEAVOASTRĂ! ●

— Reclama prin Agenția „PubliC.” — Turnu Severin, tel. 978/1 55 78 = (1147)